



Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (wielka izba)

z dnia 5 marca 2024 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 91/477/EWG – Kontrola nabywania i posiadania broni – Broń palna niedozwolona lub podlegająca obowiązkowi uzyskania pozwolenia – Samopowtarzalna broń palna – Dyrektywa Rady 91/477, zmieniona dyrektywą (UE) 2017/853 – Artykuł 7 ust. 4a – Możliwość potwierdzenia, odnowienia lub przedłużenia przez państwa członkowskie pozwoleń – Zarzucana niemożność skorzystania z tej możliwości w odniesieniu do samopowtarzalnej broni palnej przerobionej na broń do strzelania ślepymi nabojami lub na broń salutową i akustyczną – Ważność – Artykuł 17 ust. 1, art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań

W sprawie C-234/21

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Cour constitutionnelle (trybunał konstytucyjny, Belgia) postanowieniem z dnia 25 marca 2021 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 kwietnia 2021 r., w postępowaniu:

Défense Active des Amateurs d'Armes ASBL,

NG,

WL

przeciwko

Conseil des ministres,

TRYBUNAŁ (wielka izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes, L. Bay Larsen, wiceprezes, A. Arabadjiev (sprawozdawca), K. Jürimäe, C. Lycourgos, T. von Danwitz, Z. Csehi i O. Spineanu-Matei, prezesi izb, M. Ilešič, J.-C. Bonichot, A. Kumin, I. Ziemele, D. Gratsias, M.L. Arastey Sahún i M. Gavalec, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Campos Sánchez-Bordona,

sekretarz: M. Krausenböck, administratorka, a następnie I. Illéssy, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 19 września 2022 r.,

* Język postępowania: francuski.

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu Défense Active des Amateurs d'Armes ASBL NG i WL – F. Judo, advocaat,
 - w imieniu rządu belgijskiego – C. Pochet i L. Van den Broeck, w charakterze pełnomocników, których wspierali S. Ronse i G. Vyncke, advocaten,
 - w imieniu Parlamentu Europejskiego – J. Étienne, M. Menegatti i R. van de Westelaken, w charakterze pełnomocników,
 - w imieniu Rady Unii Europejskiej – J. Lotarski, K. Pleśniak i L. Vétillard, w charakterze pełnomocników,
 - w imieniu Komisji Europejskiej – R. Tricot i C. Valero, w charakterze pełnomocników,
- po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 24 listopada 2022 r.,
uwzględniając postanowienie z dnia 28 lutego 2023 r. o otwarciu procedury ustnej na nowo i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 8 maja 2023 r.,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu rządu belgijskiego – C. Pochet, w charakterze pełnomocnika, którego wspierali S. Ronse i G. Vyncke, advocaten,
- w imieniu Parlamentu Europejskiego – M. Menegatti i R. van de Westelaken, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Rady Unii Europejskiej – K. Pleśniak i L. Vétillard, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej – R. Tricot i C. Valero, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 7 września 2023 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy ważności art. 7 ust. 4a dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. 1991, L 256, s. 51), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz.U. 2017, L 137, s. 22).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Défense Active des Amateurs d'Armes ASBL, NG i WL (zwanymi dalej łącznie „DAAA i in.”) a Conseil des ministres (radą ministrów, Belgia) w przedmiocie w szczególności ważności przepisu ustawy belgijskiej nieprzewidującego, w ramach środka przejściowego, możliwości dalszego posiadania samopowtarzalnej broni palnej, która została przerobiona albo na broń do strzelania ślepyimi nabojami, albo na broń salutacyjną

i akustyczną i która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r., ale przewiduje taką możliwość w przypadku, gdy taka samopowtarzalna broń palna nie została w ten sposób przerobiona.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Zgodnie z motywem piątym dyrektywy 91/477:

„wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osób, które powstanie przez te zasady, będzie tym większe, jeśli zostaną one podparte zharmonizowanym częściowo ustawodawstwem; przydatne byłoby zatem ustalenie kategorii broni palnej, której nabywanie i posiadanie przez osoby prywatne byłoby zakazane, bądź podlegałoby obowiązkowi uzyskania pozwolenia lub złożenia oświadczenia”.

4 Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz.U. 2008, L 179, s. 5), miał następujące brzmienie:

„Do celów niniejszej dyrektywy »broń palna« oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków [która miota, jest przeznaczona do miotania lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk] w wyniku działania palnego materiału miotającego, [chyba że jest wyłączona z zakresu tej definicji z jednego z powodów wymienionych w załączniku I sekcja III]. Broń palna została sklasyfikowana w załączniku I sekcja II.

Do celów niniejszej dyrektywy przedmiot uznaje się za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków [uznaje się za możliwy do przerobienia tak, aby miotał śrut, kulę lub pocisk] w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli:

- ma wygląd broni palnej; oraz
- ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może zostać przerobiony w tym celu”.

5 Zgodnie z sekcją II część A załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2008/51, zakresem „Kategori[i] B – Broń palna, w przypadku której wymagane jest pozwolenie”, były objęte w szczególności:

„1. Krótka broń palna powtarzalna

[...]

4. Samopowtarzalna długa broń palna, której mechanizm ładujący i komora mogą łącznie pomieścić więcej niż trzy naboje.

5. Samopowtarzalna długa broń palna, której mechanizm ładujący i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje, w przypadku gdy mechanizm ładujący jest odłączalny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broni tej nie można przerobić, za pomocą zwykłych narzędzi, na broń, której mechanizm ładujący i komora mogą pomieścić łącznie więcej niż trzy naboje.
6. Powtarzalna i samopowtarzalna długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.
7. Samopowtarzalna broń palna do użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi”.

6 Sekcja III załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2008/51 przewidywała:

„Do celów niniejszego załącznika przedmioty, które odpowiadają definicji »broni palnej«, nie są objęte zakresem tej definicji, jeśli:

- a) stały się trwale niezdatne do użytku poprzez pozbawienie cech użytkowych, zapewniające, że wszystkie podstawowe elementy broni nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie lub jakakolwiek zmiana w celu przywrócenia cech użytkowych w jakikolwiek sposób”;

[...]”.

7 Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, zawierał w pkt 1 i 3–5 następujące definicje:

- „1) »broń palna« oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, chyba że jest wyłączona z zakresu tej definicji z jednego z powodów wymienionych w załączniku I sekcja III. Broń palna została sklasyfikowana w załączniku I sekcja II.

Przedmiot uznaje się za możliwy do przerobienia tak, aby miotał śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli:

- a) ma wygląd broni palnej; oraz
- b) ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może zostać przerobiony w tym celu;

[...]

- 3) »amunicja« oznacza nabój scalony lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch, kule lub pociski, używane w broni palnej, pod warunkiem że komponenty te również są objęte wymogiem uzyskania pozwolenia w danym państwie członkowskim;
- 4) »broń alarmowa i sygnałowa« oznacza urządzenia z uchwytem na nabój, przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami oraz do wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji czynnych lub pirotechnicznych naboju sygnalizacyjnych i których nie można przerobić tak, aby miotały śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego;

- 5) »broń salutacyjna i akustyczna« oznacza broń palną, która została specjalnie przerobiona do strzelania wyłącznie ślepyimi nabojami, do takiego użytku jak w przedstawieniach teatralnych, sesjach fotograficznych, filmach i programach telewizyjnych, rekonstrukcjach historycznych, paradach, wydarzeniach sportowych i szkoleniach”.
- 8 Artykuł 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, stanowił:
- „Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o potwierdzeniu, odnowieniu lub przedłużeniu pozwoleń na samopowtarzalną broń palną sklasyfikowaną w kategorii A pkt 6, 7 lub 8 w odniesieniu do broni palnej, która była sklasyfikowana w kategorii B, oraz nabytą w sposób zgodny z prawem i zarejestrowaną przed dniem 13 czerwca 2017 r., z zastrzeżeniem pozostałych warunków określonych w niniejszej dyrektywie. Ponadto państwa członkowskie mogą zezwolić na nabycie takiej broni palnej przez inne osoby uprawnione przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą [...]”.
- 9 Zgodnie z sekcją II, A, załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, zakresem „Kategori[i] A – Broń palna niedozwolona” były objęte:
- „1. Wojskowe pociski o działaniu wybuchowym oraz ich wyrzutnie.
 2. Samoczynna broń palna.
 3. Broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu.
 4. Amunicja z pociskami przeciwpancernymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz pociski dla takiej amunicji.
 5. Amunicja do pistoletów i rewolwerów z pociskami grzybkującymi (ang. expanding) oraz pociski dla takiej amunicji, oprócz broni dla myślistwa i strzelectwa sportowego dla osób uprawnionych do korzystania z niej.
 6. Samoczynna broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną broń palną, bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4a.
 7. Każdy z poniższych rodzajów samopowtarzalnej broni palnej centralnego zapłonu:
 - a) krótka broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 21 naboju bez przeładowania, jeżeli:
 - (i) mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 naboju stanowi część tej broni palnej; lub
 - (ii) odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 naboju jest do niej wprowadzony;
 - b) długa broń palna, pozwalająca na wystrzeliwanie ponad 11 naboju bez przeładowania, jeżeli:
 - (i) mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 20 naboju stanowi część tej broni palnej; lub
 - (ii) odłączalny mechanizm ładujący o pojemności przekraczającej 10 naboju jest do niej wprowadzony.

8. Samopowtarzalna długa broń palna (tj. broń palna, która jest pierwotnie przeznaczona do strzelania z ramienia), którą można zmniejszyć do długości mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej lub teleskopowej lub kolby, którą można usunąć bez użycia narzędzi.
9. Każda broń palna w niniejszej kategorii, która została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną”.
- 10 Motywy 20 i 31 dyrektywy 2017/853 miały następujące brzmienie:
 - „(20) Ryzyko przerabiania broni akustycznej i innych rodzajów broni palnej na amunicję ślepa [do strzelania ślepymi nabojami] na prawdziwą broń palną jest wysokie. Dlatego istotne jest zajęcie się problemem takiej przerobionej broni palnej wykorzystywanej przy popełnianiu przestępstw, w szczególności poprzez włączenie takiej broni do zakresu stosowania dyrektywy [91/477]. Ponadto, w celu uniknięcia ryzyka wytwarzania broni alarmowej i sygnałowej w sposób umożliwiający przerobienie jej tak, aby mogła miotać śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, Komisja powinna przyjąć odpowiednie specyfikacje techniczne w celu zapewnienia, aby nie było możliwe takie jej przerobienie.

[...]

 - (31) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej [(zwanej dalej »Kartą«)]”.
- 11 Dyrektywa 91/477 została uchylona i zastąpiona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. 2021, L 115, s. 1).

Prawo belgijskie

- 12 Artykuły 151–163 loi portant des dispositions diverses en matière pénale et en matière de cultes, et modifiant la loi du 28 mai 2002 relative à l'euthanasie et le Code pénal social, du 5 mai 2019 (ustawy z dnia 5 maja 2019 r. zawierającej różne przepisy dotyczące spraw karnych i religijnych oraz zmieniającej ustawę z dnia 28 maja 2002 r. w sprawie eutanazji oraz kodeksu karnego zabezpieczenia społecznego z dnia 5 maja 2019 r., *Moniteur belge* z dnia 24 maja 2019 r., s. 50023, zwanej dalej „ustawą z dnia 5 maja 2019 r.”) zmieniły szereg przepisów loi réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, du 8 juin 2006 (ustawy z dnia 8 czerwca 2006 r. regulującej działalność gospodarczą i indywidualną z bronią, *Moniteur belge* z dnia 9 czerwca 2006 r., s. 29840, zwanej dalej „ustawą z dnia 8 czerwca 2006 r.”), w szczególności w celu częściowej transpozycji dyrektywy 2017/853 do belgijskiego porządku prawnego.

- 13 I tak art. 153 pkt 3 ustawy z dnia 5 maja 2019 r. został przyjęty w celu transpozycji do tego porządku prawnego zawartej w sekcji II, A, pkt 6 i 8 załącznika I do dyrektywy 91/477 i zmienił art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 8 czerwca 2006 r. w następujący sposób:

„Następujące rodzaje broni uznaje się za broń niedozwoloną:

[...]

19 samoczynna broń palna, która została przerobiona na samopowtarzalną broń palną;

20 samopowtarzalna długa broń palna, którą można zmniejszyć do długości mniejszej niż 60 cm bez utraty funkcjonalności dzięki zastosowaniu kolby składanej lub teleskopowej lub kolby, którą można usunąć bez użycia narzędzi”.

- 14 Artykuł 153 pkt 5 ustawy z dnia 5 maja 2019 r. zmienił ten art. 3, wprowadzając do niego ust. 4, który stanowi:

„Broń palna, która została przerobiona do strzelania ślepyimi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojuw pirotechnicznych, broń, która została przerobiona na broń salutacyjną i akustyczną, oraz broń palna nieprzerobiona w tym celu, służąca wyłącznie do wystrzeliwania wymienionych wyżej nabojuw lub substancji, pozostają sklasyfikowane w kategorii, do której zostały przyporządkowane na podstawie ust. 1 i 3”.

- 15 Ustawa ta zmieniła również ustawę z dnia 8 czerwca 2006 r., wprowadzając w jej art. 2 pkt 26/1, w którym zdefiniowano pojęcie „broni salutacyjnej i akustycznej” jako „broń palną, która została specjalnie przerobiona do strzelania wyłącznie ślepyimi nabojami, do takiego użytku jak w przedstawieniach teatralnych, sesjach fotograficznych, filmach i programach telewizyjnych, rekonstrukcjach historycznych, paradach, wydarzeniach sportowych i szkoleniach”.

- 16 W art. 163 ustawy z dnia 5 maja 2019 r. ustawodawca belgijski skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, wprowadzając do ustawy z dnia 8 czerwca 2006 r. art. 45/2, który przewiduje:

„Osoby, które nabyływ sposób zgodny z prawem i zarejestrowały przed dniem 13 czerwca 2017 r. broń wymienioną w art. 3 ust. 1 pkt 19 i 20 ustawy o broni bądź na podstawie pozwolenia, bądź rejestracji na podstawie pozwolenia na polowanie, szczególnego zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni lub licencji strzelca sportowego, bądź to na podstawie rejestracji w rejestrze osób uprawnionych, mogą nadal posiadać tę broń, pod warunkiem że zostaną spełnione pozostałe warunki prawne posiadania broni. Broń ta może zostać udostępniona wyłącznie strzelcom sportowym, o których mowa w art. 27 ust. 3 akapit 4 ustawy o broni, i uprawnionym sprzedawcom, kolekcjonerom lub muzeom. Broń palna może być także pozbawiona swoich cech użytkowych [...] lub może zostać zdeponowana”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 17 Pismem z dnia 22 listopada 2019 r. DAAA i in. wnieśli do Cour constitutionnelle (trybunału konstytucyjnego, Belgia) skargę o stwierdzenie nieważności w szczególności art. 153 pkt 5 ustawy z dnia 5 maja 2019 r. Ich zdaniem przepis ten narusza między innymi szereg przepisów belgijskiej konstytucji, art. 49 Karty i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim przewiduje on zasadniczo, że broń palna, która była w wolnej sprzedaży w Belgii do dnia 3 czerwca 2019 r., a mianowicie broń, która została przerobiona do strzelania ślepyimi nabojami,

- wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych, lub która została przerobiona na broń salutacyjną i akustyczną, oraz broń palna nieprzerobiona w tym celu, służąca wyłącznie do wystrzeliwania wymienionych wyżej nabojów lub substancji, od tej daty stała się bronią niedozwoloną lub podlegającą obowiązkowi uzyskania pozwolenia, przy czym nie przewidziano przepisu przejściowego w odniesieniu do osób, które nabyły w sposób zgodny z prawem i zarejestrowały taką broń palną przed ową datą. Od tejże daty istnieje ryzyko, że osoby te będą podlegać ściganiu karnemu ze względu na posiadanie takiej broni, podczas gdy nie miały one możliwości przygotowania się w celu zastosowania się do art. 153 pkt 5.
- 18 Ponadto zdaniem DAAA i in. wspomniany art. 153 pkt 5 ustanawia odmienne traktowanie pomiędzy posiadaczami takiej przerobionej broni palnej a posiadaczami innej broni palnej, która również stała się bronią niedozwoloną w następstwie wejścia w życie ustawy z dnia 5 maja 2019 r., ale która jest objęta zakresem stosowania systemu przejściowego przewidzianego w art. 163 tej ustawy. Tego rodzaju odmienne traktowanie nie ma racji bytu w świetle celu zwiększenia pewności prawa ani nie jest racjonalnie uzasadnione ze względu na to, że posiadacze przerobionej broni palnej nie mają możliwości zastosowania się do nowych przepisów i uniknięcia ewentualnego ścigania karnego.
- 19 Ponadto DAAA i in. uważają, że przepis ten dokonuje faktycznego wyłączenia, ponieważ jego skutkiem jest to, że posiadacze nabytej w sposób zgodny z prawem broni palnej nie mogą nagle znajdować się w jej posiadaniu. Ze względu na to, że takiemu naruszeniu prawa własności nie towarzyszy uprzednie pełne odszkodowanie, wspomniany przepis narusza to prawo.
- 20 Cour constitutionnelle (trybunał konstytucyjny) zauważa, że art. 153 pkt 5 ustawy z dnia 5 maja 2019 r. w związku z art. 163 tej ustawy nie przewiduje systemu przejściowego dla osób, które przed dniem 13 czerwca 2017 r. nabyły w sposób zgodny z prawem i zarejestrowały taką broń palną, która została przerobiona do strzelania wyłącznie ślepymi nabojami. Ustawa ta nie reguluje również sposobu, w jaki osoby, które nabyły w sposób zgodny z prawem taką broń przed tą datą, mogą dostosować się do nowego statusu tej broni wynikającego z tejże ustawy, czyli albo broni niedozwolonej, albo broni podlegającej obowiązkowi uzyskania pozwolenia. Tymczasem gdy prawodawca zaostrza istniejący system, powinien zapewnić, aby osoby, które nabyły w sposób zgodny z prawem taką broń w ramach dawnego systemu, miały możliwość dostosowania się do nowego uregulowania.
- 21 W tym względzie sąd odsyłający wyjaśnia, że przed wejściem w życie art. 153 pkt 5 ustawy z dnia 5 maja 2019 r. broń palna, która została przerobiona do strzelania wyłącznie ślepymi nabojami, była w wolnej sprzedaży w Belgii, niezależnie od kategorii, do której należałaby ona w braku takiego przerobienia. Tymczasem po wejściu w życie tego przepisu osoby, które nabyły i zarejestrowały przed dniem 13 czerwca 2017 r. taką broń palną objętą, bez tego przerobienia, kategorią broni niedozwolonej, nagle znalazły się w posiadaniu niedozwolonej broni, której w szczególności nie mogły przechowywać ani zbywać.
- 22 Podobnie po wejściu w życie wspomnianego przepisu osoby nieposiadające wymaganego pozwolenia na broń palną, która została przerobiona do strzelania wyłącznie ślepymi nabojami, którą nabyły i zarejestrowały przed dniem 13 czerwca 2017 r., objętą, bez takiego przerobienia, kategorią broni wymagającej pozwolenia, znalazły się nagle w posiadaniu broni palnej, której nie mogły posiadać na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 czerwca 2006 r. Zważywszy, że ten ostatni przepis wymaga uzyskania takiego pozwolenia „przed” nabyciem odnośnej broni, zainteresowane osoby nie mają ponadto możliwości uregulowania swojej sytuacji.

- 23 Cour constitutionnelle (trybunał konstytucyjny) uważa, że art. 153 pkt 5 ustawy z dnia 5 maja 2019 r. w związku z art. 163 tej ustawy ustanawia odmienne traktowanie pomiędzy z jednej strony osobami, które przed dniem 13 czerwca 2017 r. nabyły w sposób zgodny z prawem i zarejestrowały broń samopowtarzalną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 19 i 20 ustawy z dnia 8 czerwca 2006 r., a z drugiej strony osobami, które przed tą datą nabyły i zarejestrowały broń palną przerobioną do strzelania wyłącznie ślepyimi nabojami w rozumieniu art. 3 ust. 4 tej ustawy. Podczas gdy te dwie kategorie osób nabyły w sposób zgodny z prawem i zarejestrowały swoją broń palną, kiedy nie mogły jeszcze wiedzieć, że status owej broni uległ zmianie, jedynie osoby należące do pierwszej kategorii korzystają z systemu przejściowego umożliwiającego im dalsze posiadanie samopowtarzalnej broni palnej, obecnie zakazanej, pod warunkiem spełnienia pozostałych przesłanek prawnych w zakresie posiadania broni.
- 24 Zdaniem sądu odsyłającego to odmienne traktowanie ma swoje źródło w art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, który pozwala państwom członkowskim na ustanowienie systemu przejściowego dla osób, które nabyły w sposób zgodny z prawem i zarejestrowały broń przed dniem 13 czerwca 2017 r. broń samopowtarzalną w rozumieniu pkt 6–8 „Kategoria A – Broń palna niedozwolona” zawartych w sekcji II, A, załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853 (zwanymi dalej „kategoriami od A.6 do A.8”), podczas gdy żaden przepis dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, nie pozwala na ustanowienie systemu przejściowego na rzecz osób, które przed tą datą nabyły w sposób zgodny z prawem i zarejestrowały broń palną, która została przerobiona do strzelania wyłącznie ślepyimi nabojami.
- 25 W związku z tym powstaje pytanie, czy ów art. 7 ust. 4a jest zgodny z art. 17 ust. 1 oraz art. 20 i 21 Karty, a także z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim nie zezwala on państwom członkowskim na ustanowienie przepisów przejściowych dla broni palnej, o której mowa w pkt 9 „Kategoria A – Broń palna niedozwolona” zawartym w sekcji II, A, załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853 (zwanym dalej „kategorią A.9”), która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r., podczas gdy przepis ten zezwala na ustanowienie systemu przejściowego w odniesieniu do broni palnej wymienionej w kategoriach od A.6 do A.8, która została w sposób zgodny z prawem nabyta i zarejestrowana przed tą datą.
- 26 W tych okolicznościach Cour constitutionnelle (trybunał konstytucyjny) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 7 ust. 4a dyrektywy [91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853] w związku z [pkt 6–9, sekcja II, A, „Kategoria A – Broń palna niedozwolona” załącznika I do tejże] dyrektywy narusza art. 17 ust. 1, art. 20 i 21 [Karty] i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim artykuł ten nie zezwala państwom członkowskim na ustanowienie systemu przejściowego dla broni palnej objętej [kategorią A.9] oraz nabytej w sposób zgodny z prawem i zarejestrowanej przed dniem 13 czerwca 2017 r., podczas gdy zezwala im na ustanowienie systemu przejściowego dla broni palnej objętej [kategoriami od A.6 do A.8], która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r.?”.

W przedmiocie dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 27 Komisja podnosi, po pierwsze, że art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, zezwala państwom członkowskim jedynie na potwierdzenie, odnowienie lub przedłużenie istniejących zezwoleń, a po drugie, że z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

wynika, iż w Belgii samopowtarzalna broń palna przerobiona na broń do strzelania ślepych nabojami przed transpozycją dyrektywy 2017/853 do belgijskiego porządku prawnego nie podlegała obowiązkowi uzyskania pozwolenia, lecz była dostępna w wolnej sprzedaży.

- 28 W tych okolicznościach zaś, nawet przy założeniu, że ów art. 7 ust. 4a dotyczy również broni palnej sklasyfikowanej w kategorii A.9, Królestwo Belgii nie było w stanie zastosować w odniesieniu do tej broni możliwości przyznanej w tym przepisie. Odpowiedź na pytanie prejudycjalne nie ma zatem wpływu na sytuację skarżących w postępowaniu głównym, taką jak opisana w postanowieniu odsyłającym, co sprawia, że pytanie to staje się hipotetyczne.
- 29 W tym względzie, biorąc pod uwagę domniemanie posiadania znaczenia dla sprawy, z którego korzystają pytania dotyczące prawa Unii, należy stwierdzić, że jeżeli – tak jak w niniejszej sprawie – nie jest oczywiste, że ocena ważności przepisu prawa Unii nie ma żadnego związku ze stanem faktycznym lub z przedmiotem postępowania głównego, zarzut oparty na niemożności zastosowania tego przepisu do sprawy w postępowaniu głównym nie odnosi się do dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, lecz dotyczy istoty zadanego pytania (zob. podobnie wyrok z dnia 21 grudnia 2023 r., BMW Bank i in., C-38/21, C-47/21 i C-232/21, EU:C:2023:1014, pkt 114 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 30 Wynika stąd, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest dopuszczalny.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 31 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, w związku z pkt 6–9 „Kategoria A – Broń palna niedozwolona” zawartymi w sekcji II, A, załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, jest ważny w świetle art. 17 ust. 1 oraz art. 20 i 21 Karty oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- 32 Jak wynika zarówno z wyjaśnień przedstawionych przez sąd odsyłający, jak i z brzmienia tego pytania, opiera się ono na założeniu, że ów art. 7 ust. 4a zezwala państwom członkowskim na ustanowienie systemu przejściowego dla broni palnej objętej kategoriami od A.6 do A.8, która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r., ale nie zezwala im na to w odniesieniu do broni palnej objętej kategorią A.9.
- 33 W tych okolicznościach należy najpierw zbadać, czy wspomniany art. 7 ust. 4a należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwom członkowskim na ustanowienie systemu przejściowego dla broni palnej objętej kategorią A.9, która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r.
- 34 W celu ustalenia, czy tak jest, należy zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału dokonać wykładni tego przepisu przy uwzględnieniu nie tylko jego brzmienia, lecz także kontekstu, w jakim został umieszczony, oraz celów regulacji, której część stanowi (wyrok z dnia 1 sierpnia 2022 r., Sea Watch, C-14/21 i C-15/21, EU:C:2022:604, pkt 115 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 35 Ponadto zgodnie z ogólną zasadą wykładni akt prawny Unii powinien być interpretowany, tak dalece, jak to możliwe, w sposób, który nie podważa jego ważności, i w zgodzie z całością prawa pierwotnego, w tym w szczególności z postanowieniami Karty. W związku z tym, wówczas gdy przepis prawa wtórnego Unii można poddać więcej niż jednej wykładni, należy dać raczej

- pierwszeństwo tej wykładni, która zapewnia zgodność tego przepisu z prawem pierwotnym, niż wykładni prowadzącej do uznania jego niezgodności z tym prawem (wyrok z dnia 21 czerwca 2022 r., Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, pkt 86 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 36 W pierwszej kolejności, co się tyczy brzmienia art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, należy przypomnieć, że przepis ten pozwala państwom członkowskim w szczególności na „podjęcie decyzję o potwierdzeniu, odnowieniu lub przedłużeniu pozwoleń na samopowtarzalną broń palną sklasyfikowaną w kategorii A pkt 6, 7 lub 8 w odniesieniu do broni palnej, która była sklasyfikowana w kategorii B, oraz nabytą w sposób zgodny z prawem i zarejestrowaną przed dniem 13 czerwca 2017 r., z zastrzeżeniem pozostałych warunków określonych w [tej] dyrektywie”.
- 37 Z brzmienia tego przepisu wynika, że możliwość przyznana państwom członkowskim w tym przepisie, a mianowicie możliwość potwierdzenia, odnowienia lub przedłużenia pozwoleń, ma zastosowanie wyłącznie do samopowtarzalnej broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach od A.6 do A.8, która przed wejściem w życie dyrektywy 2017/853 była sklasyfikowana w „Kategori[i] B – Broń palna, w przypadku której wymagane jest pozwolenie”, zawartej w sekcji II, A, załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2008/51 (zwanej dalej „kategorią B”), która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r. Ponadto z brzmienia tego przepisu wynika, że możliwość ta jest przyznawana wyłącznie z zastrzeżeniem przestrzegania innych warunków ustanowionych w dyrektywie 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853.
- 38 W niniejszej sprawie przede wszystkim z postanowienia odsyłającego wynika, że aspekt sporu w postępowaniu głównym, do którego odnosi się zadane pytanie, dotyczy samopowtarzalnej broni palnej objętej kategorią A.9, która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r.
- 39 Następnie należy zauważyć, że stanowiska stron postępowania przed Trybunałem różnią się co do tego, czy samopowtarzalna broń palna przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wyrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną i akustyczną, była przed wejściem w życie dyrektywy 2017/853 sklasyfikowana w kategorii B. W szczególności, odnosząc się do rozbieżnych interpretacji dyrektywy 91/477 przez państwa członkowskie, Rada Unii Europejskiej twierdzi, że przed dodaniem kategorii A.9 przez dyrektywę 2017/853 nie było jasne, czy ta broń palna była objęta zakresem stosowania kategorii B.
- 40 Natomiast wszyscy uczestnicy rozprawy w dniu 8 maja 2023 r. stwierdzili, że broń palna objęta kategorią A.9, która spełnia zarówno kryteria tej kategorii, jak i kryteria jednej z kategorii od A.6 do A.8, również może być objęta tymi ostatnimi kategoriami.
- 41 W tych okolicznościach w celu uwzględnienia w drugiej kolejności kontekstu, w jaki wpisuje się art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, należy zbadać, czy rozpatrywana broń palna, po pierwsze, była przed wejściem w życie dyrektywy 2017/853 sklasyfikowana w kategorii B, a po drugie, czy może ona być jednocześnie objęta kategorią A.9, jak i jedną z kategorii od A.6 do A.8.

- 42 Po pierwsze, co się tyczy kwestii, czy rozpatrywana broń palna była przed wejściem w życie dyrektywy 2017/853 sklasyfikowana w kategorii B, należy stwierdzić, że – jak wskazał w istocie rzecznik generalny w pkt 52–55 opinii z dnia 24 listopada 2022 r. – samopowtarzalna broń palna objęta kategorią A.9, czyli broń, która została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną, spełnia, pomimo jej przerobienia, kryteria definiujące pojęcie „broni palnej” przewidziane zarówno w art. 1 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, jak i w owym art. 1 ust. 1 w brzmieniu przed wejściem w życie dyrektywy 2017/853.
- 43 Z brzmienia każdego z tych przepisów wynika bowiem, że – z zastrzeżeniem pewnych wyjątków – bronią palną jest w szczególności nie tylko każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego, lecz także taka, która może zostać przerobiona tak, aby je miotała, przy czym uznaje się, że przedmiot może zostać przerobiony w tym celu, jeżeli ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może zostać przerobiony w tym celu.
- 44 Tymczasem w tym względzie w motywie 20 dyrektywy 2017/853 uściślono, że ryzyko przerabiania broni akustycznej i innych rodzajów broni do strzelania ślepymi nabojami na prawdziwą broń palną jest wysokie. Ponadto, co się tyczy samopowtarzalnej broni palnej objętej w szczególności jedną z kategorii od A.6 do A.8, w zakresie, w jakim została ona zaprojektowana do miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego, a następnie została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną, objętą w związku z tym kategorią A.9, bezsporne jest, że może ona znów stać się równie niebezpieczna jak poprzednio poprzez ponowne jej przerobienie tak, aby miotała śrut, kulę lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego.
- 45 Ocena ta znajduje potwierdzenie w sekcji III załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2008/51, ponieważ prawodawca Unii wyraźnie wyłączył w nim z definicji broni palnej w szczególności przedmioty, które stały się trwale niezdatne do użytku poprzez pozbawienie cech użytkowych, zapewniające, że wszystkie podstawowe elementy danej broni stały się trwale niezdatne do użytku i niemożliwe do usunięcia, zastąpienia lub modyfikacji w sposób, który umożliwiłby przywrócenie cech użytkowych w jakikolwiek sposób. W sekcji III owego załącznika I nie przewidziano natomiast żadnego wyłączenia tego rodzaju w odniesieniu do broni, która została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną.
- 46 Prawdą jest, że w motywie 20 dyrektywy 2017/853 uściślono również, że istotne jest zajęcie się problemem takiej przerobionej broni palnej poprzez włączenie takiej broni do zakresu stosowania dyrektywy 91/477. Nie można jednak z tego wywnioskować, że ta przerobiona broń palna jest objęta zakresem stosowania tej dyrektywy dopiero od wejścia w życie dyrektywy 2017/853. Zważywszy bowiem, że broń ta odpowiada definicji broni palnej zawartej w art. 1 ust. 1 dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2008/51, uściślenie zawarte we wspomnianym motywie dyrektywy 2017/853 należy rozumieć w ten sposób, że z uwagi na rozbieżne interpretacje przywołane w pkt 39 niniejszego wyroku ma ono na celu potwierdzenie, iż przerobiona broń palna jest objęta zakresem stosowania dyrektywy 91/477, zmienionej wspomnianą dyrektywą 2017/853.

- 47 Z powyższych rozważań wynika, że rozpatrywaną broń palną należy uznać za sklasyfikowaną, przed wejściem w życie dyrektywy 2017/853, w kategorii B, która w pkt 1 i 4–7 wymieniała samopowtarzalną broń palną.
- 48 Po drugie, co się tyczy kwestii, czy samopowtarzalna broń palna, która została przerobiona do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną, może być objęta zarówno kategorią A.9, jak i jedną z kategorii od A.6 do A.8, należy zauważyć, że zgodnie z kategorią A.9 obejmuje ona „każdą broń palną w niniejszej kategorii”, która została przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną.
- 49 Z brzmienia kategorii A.9 wynika zatem, że aby broń palna mogła być objęta tą kategorią, musi ona, po pierwsze, spełniać kryteria określone w pkt 2, 3, 6, 7 lub 8 „Kategoria A – Broń palna niedozwolona” zawartych w sekcji II, A, załącznika I do dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853 (zwanymi dalej „kategoriami A.2, A.3, A.6, A.7 lub A.8”), a po drugie, być przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną.
- 50 Brzmienie to wskazuje zatem, że fakt, iż takie przerobienie zostało wykonane w odniesieniu do broni, powodując jej włączenie do kategorii A.9, nie skutkuje wyłączeniem jej sklasyfikowania w kategorii A.2, A.3, A.6, A.7 lub A.8. Po pierwsze bowiem, broń objęta kategorią A.9 spełnia, jak wskazano w pkt 42 niniejszego wyroku, kryteria definiujące pojęcie „broni palnej” zawarte w art. 1 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, a po drugie, owe kategorie A.2, A.3, A.6, A.7 lub A.8 nie dokonują żadnego rozróżnienia w zależności od tego, czy broń palna, do której się one odnoszą, została przerobiona, czy też nie.
- 51 W trzeciej kolejności, co się tyczy celów realizowanych przez dyrektywy 91/477 i 2017/853, po pierwsze, z motywu 20 tej ostatniej dyrektywy oraz z informacji dotyczących procedury ustawodawczej, która doprowadziła do przyjęcia dyrektywy 2017/853, którymi dysponuje Trybunał, wynika, że dodanie w trakcie tej procedury ustawodawczej kategorii A.9 miało na celu wyjaśnienie, w świetle zróżnicowanej sytuacji w państwach członkowskich, iż broń przerobiona na broń do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub nabojów pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną, jest objęta zakresem stosowania dyrektywy 91/477.
- 52 Natomiast, jak wskazała w szczególności Komisja, żaden z tych elementów nie wskazuje na to, że prawodawca Unii zamierzał poprzez to dodanie wyłączyć broń palną, która została poddana takiemu przerobieniu, z kategorii A.2, A.3, A.6, A.7, A.8 lub z zakresu stosowania art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853. W szczególności z żadnego z motywów dyrektywy 2017/853 nie wynika, że broń objęta kategorią A.9 jest wyłączona z tych kategorii lub z zakresu stosowania owego przepisu.
- 53 Po drugie, ponieważ prawodawca Unii wskazał w motywie 31 dyrektywy 2017/853, że dyrektywa ta nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, należy uznać, iż ów art. 7 ust. 4a ma na celu zagwarantowanie poszanowania praw nabytych, a w szczególności prawa własności zagwarantowanego w art. 17 ust. 1 Karty, w zakresie, w jakim zasadniczo zezwala on państwom członkowskim na utrzymanie w mocy już wydanych pozwoleń na broń palną objętą kategoriami od A.6 do A.8, która przed wejściem w życie tej dyrektywy była sklasyfikowana w kategorii B i która została w sposób zgodny

- z prawem nabyta i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r., wobec czego dyrektywa 91/477, zmieniona dyrektywą 2017/853, nie wymaga wyłączenia posiadaczy takiej broni (zob. podobnie wyrok z dnia 3 grudnia 2019 r., Republika Czeska/Parlament i Rada, C-482/17, EU:C:2019:1035, pkt 135).
- 54 Tymczasem w świetle tego celu, jakim jest zagwarantowanie poszanowania nabytych praw własności, wspomniany art. 7 ust. 4a, mimo że przewiduje wyjątek od zasady zakazu posiadania broni palnej objętej kategoriami od A.6 do A.8, nie może być przedmiotem wykładni, która skutkowałaby wyłączeniem takiej broni z jego zakresu stosowania, jeżeli spełnia ona również dodatkowe kryteria określone w kategorii A.9. Taka wykładnia, jak wskazano w niniejszym wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, budziłaby bowiem wątpliwości co do zgodności art. 7 ust. 4a wspomnianej dyrektywy z art. 17 Karty, w sytuacji gdy ten ostatni przepis ma na celu właśnie zapewnienie poszanowania prawa własności.
- 55 Po trzecie, prawodawca Unii, przyjmując dyrektywę 2017/853, kontynuował realizację, w obliczu zmieniających się zagrożeń w sferze bezpieczeństwa, celu ogłoszonego w motywie piątym dyrektywy 91/477, polegającego na wzmocnieniu wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa osób, wprowadzając w tym celu kategorie broni palnej, której nabywanie i posiadanie przez osoby prywatne jest odpowiednio zakazane albo uzależnione od uzyskania pozwolenia lub złożenia oświadczenia, co z kolei ma na celu zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego (zob. podobnie wyrok z dnia 3 grudnia 2019 r., Republika Czeska/Parlament i Rada, C-482/17, EU:C:2019:1035, pkt 54).
- 56 Ponadto dyrektywa 91/477 ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa publicznego obywateli Unii (zob. podobnie wyrok z dnia 3 grudnia 2019 r., Republika Czeska/Parlament i Rada, C-482/17, EU:C:2019:1035, pkt 49, 126).
- 57 Tymczasem żaden z tych celów nie stoi na przeszkodzie temu, aby posiadacze broni palnej objętej zarówno jedną z kategorii od A.6 do A.8, jak i kategorią A.9 mogli korzystać z systemu przejściowego przewidzianego w art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853.
- 58 Z jednej strony bowiem taka wykładnia może przyczynić się do osiągnięcia celu, jakim jest ułatwienie funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- 59 Z drugiej strony, co się tyczy celu polegającego na zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego obywateli Unii, przede wszystkim, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 72 opinii z dnia 24 listopada 2022 r., broń palna spełniająca kryteria kategorii A.9 wydaje się stanowić mniej bezpośrednie zagrożenie niż broń palna objęta wyłącznie kategoriami od A.6 do A.8, ponieważ te ostatnie rodzaje broni umożliwiają bezpośrednio wystrzeliwanie kul lub pocisków, natomiast te pierwsze rodzaje broni jedynie detonują i wyrzucają gazy, w związku z czym te pierwsze stanowią rzeczywiste zagrożenie, podczas gdy te drugie stwarzają jedynie potencjalne zagrożenie w przypadku nowego przerobienia.
- 60 Następnie z brzmienia art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, wynika, że przewidziana w tym przepisie możliwość ma zastosowanie wyłącznie do broni palnej, która została nabyta w sposób zgodny z prawem i zarejestrowana przed dniem 13 czerwca 2017 r. Oznacza to w szczególności, że wymogi, zwłaszcza te dotyczące bezpieczeństwa, przewidziane w tym względzie w dyrektywie 91/477, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie dyrektywy 2017/853, zostały spełnione.

- 61 Wreszcie, brzmienie to oznacza, że w chwili gdy państwo członkowskie zamierza na podstawie wspomnianego przepisu potwierdzić, odnowić lub przedłużyć pozwolenie na samopowtarzalną broń palną objętą kategoriami od A.6 do A.8, pozostałe warunki, w szczególności te dotyczące bezpieczeństwa, określone w dyrektywie 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, zostały spełnione.
- 62 W związku z tym, jak podniosły Parlament Europejski, Rada i Komisja na rozprawie w dniu 8 maja 2023 r., nie wydaje się, aby cel polegający na zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego obywatelom Unii mógł zostać zagrożony z tego względu, że posiadacze broni palnej objętej zarówno jedną z kategorii od A.6 do A.8, jak i kategorią A.9 mogą korzystać z utrzymania na podstawie art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, wydanych już pozwoleń na broń objętą owymi kategoriami od A.6 do A.8.
- 63 W czwartej kolejności taka wykładnia art. 7 ust. 4a, która jest zgodna, jak wynika z powyższych rozważań, z brzmieniem tego przepisu i kontekstem, w jakim został umieszczony, oraz z systematyką i celami regulacji, której część stanowi, również nie skutkuje pozbawieniem tego przepisu ani dodanej przez dyrektywę 2017/853 kategorii A.9 wszelkiej skuteczności (effet utile).
- 64 Po pierwsze bowiem, jak wskazano w szczególności w pkt 53 i 54 niniejszego wyroku, wykładnia ta, przeciwnie, zapewnia skuteczność (effet utile) wspomnianego art. 7 ust. 4a w zakresie, w jakim ma on na celu zagwarantowanie poszanowania praw nabytych, a w szczególności prawa własności zagwarantowanego w art. 17 ust. 1 Karty.
- 65 Po drugie, wspomniana wykładnia w żaden sposób nie narusza przywołanego w pkt 51 niniejszego wyroku celu polegającego na dostarczeniu wyjaśnienia, który prawodawca Unii zamierzał osiągnąć poprzez dodanie kategorii A.9. Ponadto, jak wynika z samego brzmienia tej kategorii, dotyczy ona nie tylko broni palnej objętej kategoriami od A.6 do A.8, która została przerobiona do strzelania ślepymi nabojami, wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub naboju pirotechnicznych lub na broń salutacyjną lub akustyczną, ale również broni palnej objętej kategoriami A.2 i A.3, która została poddana takiemu przerobieniu i w odniesieniu do której możliwość przyznana państwom członkowskim w art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, nie miała zastosowania.
- 66 W konsekwencji w świetle całości powyższych rozważań art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, należy interpretować w ten sposób, że upoważnia on państwa członkowskie do skorzystania z możliwości, jaką przepis ten przewiduje w odniesieniu do każdej samopowtarzalnej broni palnej objętej kategoriami od A.6 do A.8, w tym broni palnej objętej zarówno jedną z owych kategorii, jak i kategorią A.9.
- 67 Wynika z tego, że przedstawione w pkt 32 niniejszego wyroku założenie, na którym opiera się pytanie, jest błędne.
- 68 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała istnienia żadnych elementów, które mogłyby podważyć ważność art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477, zmienionej dyrektywą 2017/853, w świetle art. 17 ust. 1 oraz art. 20 i 21 Karty, a także zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W przedmiocie kosztów

- 69 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka, co następuje:

Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała istnienia żadnych elementów, które mogłyby podważyć ważność art. 7 ust. 4a dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853 z dnia 17 maja 2017 r., w świetle art. 17 ust. 1 oraz art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Podpisy